

En ny friarevisa.

Engren.

1 Jag önskar av hjertat
att du vore min.

Och att Herren din
hjälp mände vara.

Och om du vill vara
mig hjerteligen kär,

Och aldrig mer tänka
uppå flera. Så skall

du här finna en

vän är huld, som
dig skall värdera till

älskaste mull. Då

Herren oss alla
bortgömnar.

2 Din mun den liknar
jag vid mandelen söt.

Dina kinder vid
lindelöven lera.

kunde jag vid svane dunens bädd.
kunde och om jag på idem finge
själv vila. Det vore en hugnad
uti mitt unga liv!

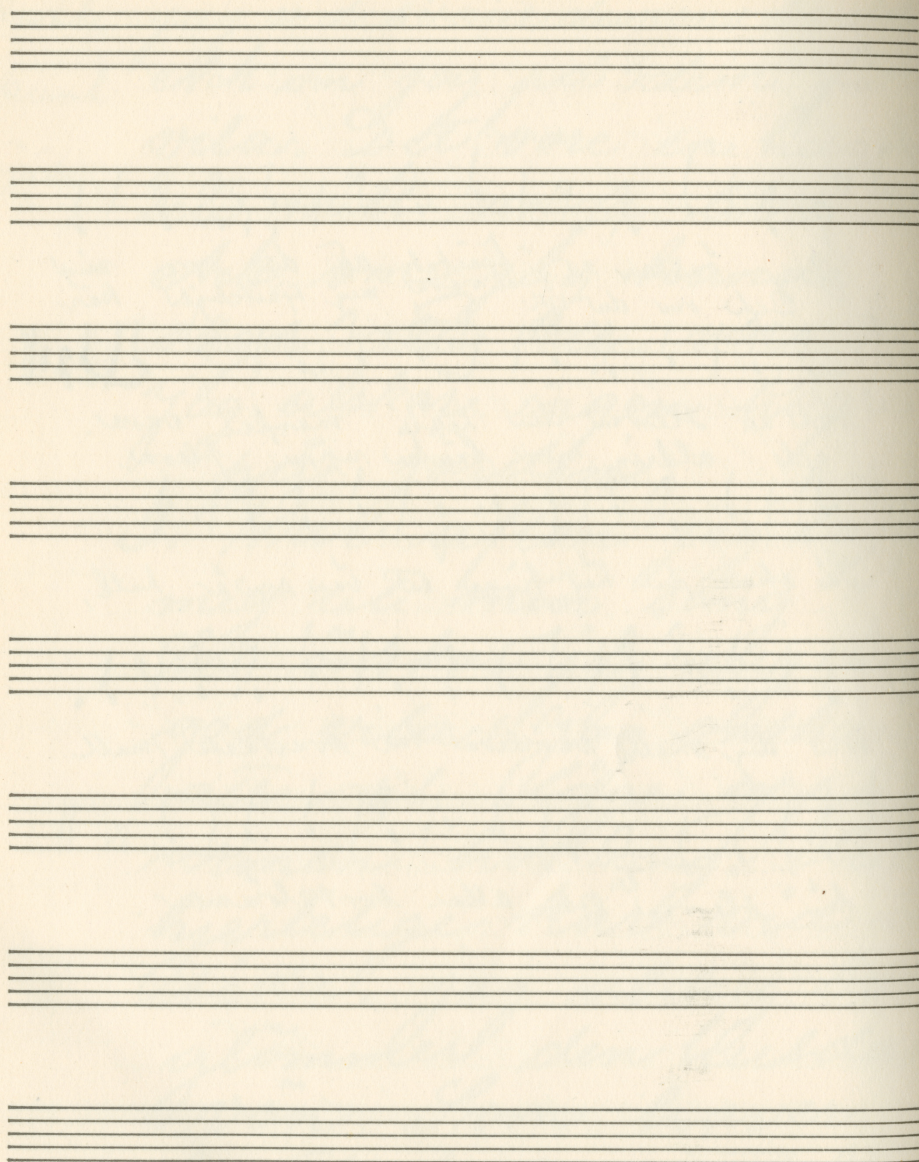
och om jag kunde
säga att du vore min
jag älskar ingen högre
på jorden.

3. När afton jag lägger
mig uti min säng
Så önskar jag dig en
god vila. Jag önskar
att du läge uppå
armen hos mig. Så
hjärteligt kär vid min
sida. jag aldrig bort
glömmer den kuldaste
vän. Som haver
bortlockat mitt hjerta
och sinn, så länge jag
världen här lever.

Var det ar starkt i verlden, jag mener,

Slutet till
Den sköna
Små

Jag önskar att gärdet att du, vore min
 Och om du vill vara mig hjärteligen kär
 och att Herren din hjälp mände vara.
 och aldrig mer tänka uppå flera.
 Så skall du här finna en vän som är hell,
 som dig skall värdera till svärstaske mall
 då Herren oss alla bortglömmet.

Var det ar stort i verden, jeg mener,